

бави, и царство небесное ще ны харижи, гдѣто ще го славиме со отцемъ и свѣтымъ дѣхомъ непрестанно, сега и всегда, и во вѣки, вѣковъ, аминь.

НЕДЕЛЯ Д

СЛЕДЪ ПАСХАТѢ, ЗА РАЗСЛАБЛЕННОГО.

Се здравъ былъ еси, ктому не согрѣшай, да не горше ти что будетъ.

Благослови отче.

Слышатели благочестиви христіане, нѣма по люту и пагубно нѣшо отъ грѣха; защо той и дышатъ отъ бoga вѣчно раздѣлava, и ума съ темнотѣ покрива, и на тѣлoto разны болести и слабости приносѧ, каквото сѧ види иасно отъ днешняѧ разслабленный, за когото ще чуете сега отъ евангеліето.

Отъ Іоанна начало д.

Во днова време отишелъ Христосъ во Іерусалимъ, на окчатѣ купель, којто имала петь преграды, дѣто лежали много болни: слѣпи, хроми, и сухи, които чакали движеніето на воджта, защото ангелъ божій слѣзвалъ сѣкомъ година въ купела да размѣти воджта, и кой влазѣвалъ најперво подиръ размѣщеніето на воджта, бываше здравъ, отъ каквато болесть и да вѫдеше. Тамо имало единъ человѣкъ боленъ отъ 38 години, комуто рекалъ Христосъ: искашь ли да вѫдешъ здравъ? а той казалъ: господи искаамъ, но нѣма кой да ма фури въ купела, когато сѧ размѣти воджта. Тога Христосъ му рекалъ: стани си земни одара и ходи, и человѣкъ тосъ часъ озираче, земя си одара и ходеши. Но защото бѣше сѫбъта въ този денъ, за твой жидовете дѣмали: днесъ є сѫбъта, не трѣбъ да носишъ одара си. А исцѣренный казалъ, който ма исцѣри, той ми речи: земя си одара и ходи. А тѣго питали, кой є той, дѣто ти каза така? а исцѣренныя не знааше кой є: защото Христосъ бѣше сѧ таинствъ отъ тамо. И като го наメリлъ послѣ, рекалъ му: ето ты оздраве, не согрѣшавай вѣчъ, да не